

מת (עכו) 8141-08-25 - מדינת ישראל נ' חסן אלאטרש (עציר)

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

מ"ת 8141-08-25 מדינת ישראל נ' אלאטרש(עציר)
תיק חיצוני: 338632/025

לפני כבוד השופטת יונת הברפלד-אברהם

מבקשת
נגד
מדינת ישראל

משיב
חסן אלאטרש (עציר)

החלטה

הקראת ההחלטה בעניינו של המשיב נקבעה היום לדיון בפניו. עקב תקלת מערכת לא ניתן היה לשלב את ההחלטה בפרוטוקול הדיון שהודפס באמצעות word.

עיקרי ההחלטה נמסרו לצדדים בדיון, בנוכחות המשיב.

נימוקי ההחלטה מפורטים להלן.

1. לפני בקשת המבקשת להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים בהתאם לסעיף 21 ו-48 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים) התשנ"ו 1996.

2. כעולה מהבקשה, כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו נהיגה בזמן פסילה, נהיגה כאשר רישיון הנהיגה פקע, אי ציות לאות שוטרים, סירוב למסור את שמו ומענו ונהיגה ברכב ללא ביטוח.

3. על פי עובדות כתב האישום, השוטרים דלקו אחר המשיב כברת דרך, תוך שהם כורזים לו לעצור. לאחר שנעצר המשיב, התחזה כאדם אחר והציג רישיון נהיגה של אחר. המשיב

נהג כאשר הוא פסול מלנהוג ולאחר שהפקיד את רישיון נהיגתו וכאשר רישיון נהיגתו לא בתוקף משנת 2018.

4. בדיון שהתקיים ביום 18.11.25, הסכים הסנגור לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר. מעיון בתיק החקירה אכן עולה כי קיימות ראיות לכאורה, כאשר המשיב הודה בנהיגה ולא נתן מענה מספק לטענה כי רישיונו אינו בתוקף. לעניין הפסילה טען כי נאמר לו כי זו הסתיימה, אולם לא ניתן ללמוד מהמסמכים שבתיק, כי אכן כך הוא הדבר.

5. המשיב נעצר ביום 17.8.25. מאז ועד היום התבקשו דחיות של מועד הדיון על ידי הסנגור, על מנת להציג חלופת מעצר. בדיונים השונים, טען הסנגור למתווה הקשור בחלופת המעצר, כאשר, כאמור, מטרת הדחיה היתה לשם מציאת מקום מתאים, לאור נסיבותיו של המבקש.

6. בדיון שהתקיים ביום 18.11.25 טען הסנגור כי ההסכמות בין הצדדים היו למעצרו של המבקש באיזוק אולם היות והמבקש הינו תושב הפזורה הבדואית, לא ניתן לעצרו באיזוק מסיבות טכניות. לפיכך, ביקש הסנגור, לשחררו למעצר בית במקום הקרוי "בית חם".

7. המבקשת התנגדה לשחרור המשיב למעצר בית וביקשה לעצרו עד תום ההליכים.

8. בדיון העיד נציג "בית חם" אליהו קפה, אשר נחקר על ידי ב"כ המבקשת.

דיון והכרעה:

9. בבוא בית המשפט לדון בבקשה מסוג זה, יש לבחון האם קיימות ראיות לכאורה לחובת המשיב והאם מתקיימת עילת מעצר בעניינו. בהמשך יש לבחון שאלת קיומה של חלופת מעצר מתאימה, אשר יש בה פגיעה פחותה יותר בחירותו של המשיב ממעצר בפועל.

10. ההלכה הקובעת היא כי יש לשאוף לכך שהפגיעה בחירותו של המשיב תהיה פחותה ממעצר מאחורי סורג ובלבד שניתן יהיה להשיג את אותה מטרה שעומדת מאחורי המעצר. בבש"פ 2719-08 פארס נגד מד"י, פסק כב' השופט דנציגר כי " **כלל ידוע הוא כי אין להורות על מעצרו של נאשם בביצוע של עבירות תעבורה עד תום ההליכים נגדו אלא במקרים חריגים בלבד, בהם קיים חשש אמיתי כי אף חלופת מעצר לא תהווה מענה להגנת הציבור מפני מסוכנות הנאשם (ראו למשל בש"פ 7352/04) מדינת ישראל נגד אבו כאדי (לא פורסם, 9.8.04).**"

מנגד, כבר נקבע, כי יש לבחון כל מקרה לגופו ובמקרים בהם אין חלופה שתאין את מסוכנותו של הנהג, יש לעצור עד לתום ההליכים בעניינו:

"בענייני תעבורה הכלל הוא שחרור לחלופת מעצר, ולא מעצר עד תום ההליכים (בש"פ 2227/08 גריפאת נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (14.3.2008); בש"פ 2173/12 אל גניני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 8 (22.3.2012)). אולם, יש לזכור, כי גם במקרים מסוג זה יש לבחון את מסוכנותו של הנאשם הקונקרטי, ואף אין לשכוח כי מי שנוהג בזמן שרישיונו נפסל מהווה סכנה של ממש למשתמשים בכביש (שם; רע"פ 3878/05 בנגוזי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 8 (26.5.2005)). סכנתה של נהיגה בכלי רכב על-ידי נהג לא מיומן או נעדר שליטה עצמית אינה נופלת מן הסכנה הגלומה בכלי משחית של ממש, ולמרבות הצער נמצאות מדי יום תזכורות כואבות לעובדה פשוטה זו. הדברים מקבלים משנה תוקף בעניינו של המבקש, שנהג בתקופות פסילה פעם אחר פעם, תוך התעלמות מן החוק ומעונשים שכבר הוטלו עליו בעבר" (הדגשה שלי י.ה.א.) ראו בש"פ 2974/15, אשכנזי נגד מדינת ישראל, פורסם במאגרים המשפטיים.

ולסיכום נאמר בפסק הדין, שם -

"בנסיבות העניין, בהתחשב בעברו הפלילי של המבקש, ובעיקר בעברו התעבורתי; לנוכח העובדה שאין זו הפעם הראשונה שבה הוא נוהג בפסילה; וכן בשים לב לאמצעי הענישה שכבר הופעלו בעניינו, ולא הועילו - אין לומר שהחלטתו של בית המשפט המחוזי לפיה אין די בחלופת מעצר כדי לאיין את מסוכנותו של המבקש עולה כדי פגיעה לא מידתית בזכויותיו המצדיקה הענקת רשות לערור ב"גלגול שלישי".

עוד ראו בש"פ 5493/21 שלמה גבאי נגד מדינת ישראל (פורסם המאגרים המשפטיים), גם שם התייחס בית המשפט העליון למעצר עד תום ההליכים בתיקי תעבורה, במקרים בהם נאשם חוזר ונוהג בפסילה:

"אכן, מעצר עד תום ההליכים של נאשם בעבירות תעבורה הינו בגדר חריג, אולם נקבע לא אחת כי יש לבחון את מסוכנותו של הנאשם הקונקרטי לפי נסיבות העניין, וכי ככלל, יש לראות בנאשם הנוהג בזמן שרישיונו נפסל כמי שמהווה סכנה של ממש לציבור המשתמשים בכביש ואף מבטא במעשיו זלזול בהוראות החוק".

11. לעניין מסוכנותו של המשיב, זו עולה בבירור מעצם ביצוע העבירה עצמה, כאשר לא רק כי לכאורה המשיב נהג בזמן פסילה, אלא אף לא שעה לאות שוטרים, התחזה לאחר

ונהג כאשר רישיון נהיגתו פקע. מעין בגיליון הרשעותיו של המשיב עולה כי המשיב נוהג משנת 2016 ולחובתו 17 הרשעות קודמות. בין הרשעותיו, הרשעה בעבירות דומות של נהיגה בזמן פסילה ונהיגה כשרישיון הנהיגה פקע מיום 8.1.24. במסגרת הרשעה זו נכלא המשיב מאחורי סורג ובריא למשך 10 חודשים ואף נגזר עליו מאסר על תנאי בין 8 חודשים. הרשעה חמורה נוספת הינה משנת 2020, אז הורשע המשיב בגרימת מוות ברשלנות. בין שאר הרשעותיו הנוספות הינן עבירות של נהיגה כאשר רישיון הנהיגה פקע (מספר פעמים), עבירות מהירות, עבירות טלפון ונהיגה ללא חגורת בטיחות. עברו של המשיב מלמד על התייחסותו להוראות החוק והרשויות וניכר כי אין בו מורא מפני החוק, רשויות האכיפה ובתי המשפט. יצוין כי למשיב גם עבר פלילי לא דל, בגינו נאסר לתקופות שונות בעבר.

12. העבירות אותן עבר המשיב בעבר, ביחד עם העבירות הנטענות כעת, מלמדות על מסוכנות רבה מאד הנשקפת מהמשיב. הדבר מלמד על כך כי המשיב אינו מפנים עד כמה חמורה התנהלותו וממשיך לעשות כך שוב ושוב. הדבר גם מצביע באופן חד משמעי וברור על מסוכנותו הרבה לו ולעוברי הדרך. במקרה הנוכחי, לא רק שהמשיב נהג, שוב, לכאורה, בפסילה וכאשר רישיונו פקע, אלא אף לא ציית לאות שוטרים, לא עצר את רכבו וכשנעצר לבסוף, הציג רישיון נהיגה שאינו שלו.

13. ניתן ללמוד כי מעשיו של המשיב מקצינים ממקרה למקרה. התנהלותו זו של המשיב מקשה על מתן אמון במשיב וספק אם יהיו מפקחים, ראויים ככל שיהיו, אלו יכולים לאיין את מסוכנותו, על אחת כמה וכמה שחרורו למעצר בית.

14. שמעתי את מר אליהו קפה, עינתי בתכנית החלופה למעצר בית של בית חם" וכן קראתי את החלטת בית המשפט המחוזי בתיק מ.ת. 20802-08-25 מיום 12.11.25, המתייחסת לחלופת מעצר ב"בית חם". התרשמתי לטובה ממקצועיות מר קפה והצוות במקום. התרשמתי גם כי מקום זה יכול לשמש כחלופה במקרה של מעצר בית ואף כחלופה של מעצר באיזוק. למרות זאת, אינני סבורה כי זה המקרה שבו היה מקום לשחרור המשיב למעצר בית, בשים לב לחומרת עבירותיו הנוכחיות ועברו העשיר.

15. הצדדים הציגו הסכמה על מעצר באיזוק, שלא הבשילה בסופו של דבר לידי הסכמה בת ביצוע. מעין בהחלטה בתיק מ.ת. 20802-08-25, בבית המשפט המחוזי, ניתן ללמוד כי שם בית המשפט המחוזי העביר את המשיב למעצר באיזוק בבית חם, ואף התקבלה חו"ד של היחידה להיתכנות כי הדבר אפשרי. לפיכך, קיימת אפשרות במקרה שלפני ייעצר המשיב באיזוק ב"בית חם". היום בדיון, המבקשת אף הסכימה למעצר באיזוק ב"בית חם".

16. אולם, לצורך בדיקת האפשרות של מעצר באיזוק וכן לשם בחינת מסוכנותו של המשיב,

יש מקום לקבל תסקיר מעצרו בעניינו, לאור סעיף 22ג(ב)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996, אשר קובע כי בית המשפט לא יורה על מעצר באיזוק ללא קבלת תסקיר מעצר, כאשר המשיב היה עצור או אסיר בעבר, כבמקרה דנן, אלא מטעמים חריגים.

17. במקרה שלפני אין כל טעם חריג והסנגור אף לא ציין טעם כזה היום בדיון, כך שיש מקום להפנות את המשיב לקבלת תסקיר מעצר.

18. לפיכך, אני מורה כי המשיב יופנה לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר מעצר בעניינו.

תסקיר המעצר יוגש עד ליום 19.12.25.

נקבע לדיון ליום 28.12.25 בשעה 12.00.

הסניגור יעמוד בקשר עם שירות המבחן ע"מ לוודא שהתסקיר יוגש במועד האמור.

בשלב בזה אני מורה על מעצרו של המשיב עד למועד הדיון שנקבע.

המשיב יובא באמצעות שב"ס.

המזכירות תעביר העתק החלטתי לשירות המבחן.

מודעת זכות ערעור לבית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, כ"ח חשוון תשפ"ו, 19 נובמבר 2025,
בהעדר הצדדים.